

Ulrich, Kr. Pedersen, Mads Larsen). Betænkning (B. Sp. 3205) afgiven $1\frac{6}{5}$. (Ordfører: Carl Sørensen). 2. Beh. $1\frac{9}{5}$ (F. Sp. 7405). 3. Beh. $2\frac{3}{5}$ (F. Sp. 7505). Loven stadfæstet 12. Juni 1922. (Lov-Tid. Nr. 234).

Forslag til denne Lov forelagdes i Henhold til § 11 i Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr af 22. Juni 1917, hvori bestemmes, at denne Lov gælder, indtil den er blevet underkastet en Revision af Lovgivningsmagten, dog ikke udover 5 Aar, en Bestemmelse, der blev indsat i Folketinget, idet Regeringen ikke i 1917 foreslog, at Loven skulde være tidsbegrænset. Justitsministeriet foreslog nu at forny Institutionen uden nogen Revisionsbestemmelse i Loven.

Denne adskiller sig i øvrigt fra Loven af 22. Juni 1917 paa følgende Punkter, idet Ændringerne væsentligst skyldes Retsplejelovens Ikrafttræden:

I Stedet for »Retskreds« sættes nu overalt »Politikreds«, idet Rets- og Politikredse efter Retsplejeloven ikke længere falder sammen, og det er Politimesteren udenfor København, der udmelder Voldgiftsmændene. — I Overensstemmelse med hidtidig Praksis fastslaaes det nu udtrykkelig i Loven, at Købstæderne altid danner særlige Voldgiftskredse. Hertil føjedes af Landstinget — efter Udvalgets Indstilling — en Bestemmelse om, at Justitsministeren under særlige Omstændigheder efter Indstilling af vedkommende Amtsraad kan bestemme, at en Politikreds — paa Landet — skal deles i flere Voldgiftskredse. — Endvidere indsattes en Bestemmelse om, at yderligere Udskrifter af indgaaet Forlig eller afsagt Kendelse, der efter Loven skal leveres hver af Parterne, kan begæres mod Betaling af 1 Kr. Stk., hvilket Beløb tilfalder Formanden. — Hvad Diæterne angaar, er disse nu 15 Kr. — tidligere 10 Kr. —, og Befordringsgodtgørelsen fastsættes til 25 Ø. pr. løbende km — tidligere 15 Ø. — (i Forslaget var den foreslaaet til 40 Ø.). — Da gæsteretsvis Behandling af Sager er bortfaldet ved Retsplejeloven, er Bestemmelsen i den tidligere Lovs § 5, 4. Stk., om, at Vidnesager kan foretages paa denne Maade, ikke optaget i den reviderede Lov. Det samme gælder § 9, sidste Stk., der bestemte, at en Kendelses eller et Forligs Fuldbyrdelseskraft fortabes ved Forældelse og saaledes havde samme Virkning som en Dom, hvis Fuldbyrdelseskraft var forældet, idet